

„Konzervatívco“ do basy? O čom sníva „Cynická obluda“, jej kamaráti a o čom zase snívajú „dezoláti“

Branislav Michalka

15. novembra 2022 ✚ Spoločnosť ✚ Komentár

Fóbia z homofóbie čiže - odvážna homofóbiofóbia

V pondelok rozvírila mediálnu hladinu tzv. konzervatívnych mienkotvorných médií správa, že jeden zo spolupracovníkov extrémistického denníka *SME* sa na svojom facebookovom statuse zamýšľal nad otázkou, kedy bude mať údajne ťažko skúšaná LGBTQ obec na Slovensku konečne pokoj. Dospel k záveru, že k tejto LGBTQ nirváne by mohlo dôjsť po presune rôznych známych „homofóbov“ (či už skutočných alebo domnelých) do nápravno-výchovných zariadení, kde z nich zrejme už tú „homofóbiu“ vyženú, podobne ako major Grünstein z Josefa Švejka a jeho spolupacientov vyhánal simuláciu a nechť kempovať s rakúsko-uhorskou armádou v haličských zákopoch.

Ilustračný obrázok, zdroj: youtube.com

Autorom úvah o umiestnení rôznych politikov, kňazov a aktivistov, ktorí si dovolili tú drzosť, že nezdíľajú jeho ľavicovo-liberálne nadšenie z homosexuality, do väzenia, je Rado Ondřejíček vulgo/alias „Cynická obluda“. Je to bohatier preslávený svojou nebojácnosťou voči všeobecne oplúvaným kresťanom a neohrozenosťou, vyplývajúcou zrejme z domnienky, že mu za chrptom stojí celá EÚ, USA a OSN, podobne ako sladkému princovi z rozprávky *Princ a Večernica* stáli za chrptom Mesačník, Veterník a Slniečnik. A tak sa zlý, kresťanský, tmársky a „homofóbny“ čarodejník Drakomor môže akurát od zlosti rozliať na kolomaž. Prípadne sa môže začať obhajovať, kajať a odprosovať. Najlepšie s dúhovou zástavkou v ruke.

Spojenci, tí nás nedajú...

Takto videná prevaha v prospech „Cynickej obludy“ však môže byť do istej miery klamlivá a môže vychádzať z pokrivenej bratislavskej optiky. V nej je všetko, čo sa nachádza mimo pokrokovej „Brátyslavy“ nazerané obráteným, oddalujúcim ďalekohľadom a všetko bruselské približujúcim. Preto sa môže bratislavskému kaviarenskému štamgastovi zdať, že slovenský „bačo-dezolát“ sa nachádza nesmierne ďaleko od magického sveta prešporskej neomarxistickej utópie a bruselský úradník veľmi blízko. Tak blízko, že keby „bačo-dezolátom“ rupli nervy, stačí zakričať na Uršulu a tá príbehne rovnako rýchlo, ako príbehla s vakcínami.

Ako však vieme, takto svet v mierne degenerovanej Európe nefunguje. Solidarita a obetavosť je jej základom len vtedy, keď je všetko v poriadku, nič sa nedeje a nikomu nič nehrozí. Akonáhle treba prinášať reálne obete, je po solidarite. Spoliehať sa teda na to, že niekomu stoja za chrbtom bruselskí ideologickí kontrolóri, americkí poradcovia či dobre napapaní diplomati, je vec veľmi riskantná a odstrašujúci pohľad na všemocného bruselského úradníka funguje len pre jeden segment obyvateľstva, a to sú práve len tí tzv. konzervatívci, ktorí sú však väčšinou len zle zamaskovaní kresťanskí liberáli na spôsob 19. storočia, klaňajúci sa Zlatému teľatú tolerancie a diskusie. Zvyšok národa na podobné strašidlá, ani teľatá príliš neverí a pri prvej príležitosti, ktorú sa mu podarí chytiť za pačesy, si schladí svoju zlosť. Na kom? Môžete trikrát hádať, kto všetko mu už roky pije krv. Pokiaľ to nie ste schopní uhádnuť, choďte sa spýtať do krčmy napríklad v Prievidzi, počúvajte pred kostolom v Čadci alebo pred fabrikou v Trebišove.

Celý národ do väzenia?

Ide totiž o to, že podľa mediálne široko komentovaných štatistík patrí slovenský národ, v koordinácii s maďarskou a rómskou menšinou na Slovensku, k jedným z národov najviac odmietajúcich LGBT propagandu v Európe, ak nie k najodmietajúcejšiemu vôbec. Podľa známej štatistiky z roku 2020 sa ocitlo Slovensko na chvoste prieskumu o miere ochoty akceptovať homosexuálne požiadavky v politike a legislatíve (viď: <https://www.startitup.sk/nazor-o-tom-preco-su-slovaci-homofobni-a-zasekli-sa-v-minulych-storociach/>). Podľa neho až 60 % Slovákov „*nesúhlasí s rovnocennými právami pre homosexuálov*“. A odvtedy sa toho zrejme príliš veľa v tomto smere nezmenilo, o čom nakoniec svedčia aj mediálne pretriasané a zúrivé extempore zmienenej „obludy“. A pokiaľ sa aj niečo počas veľkého covidového cvičenia a najnovšej sociálnej diéty zmenilo, tak určite nie zúrivosť liberálnymi médiami demonizovaného a opovrhovaného slovenského „bačo-dezoláta“.

Uväznenie Kuffu, Haľka alebo Krajniaka s tým ani nehne. Skôr naopak.

Chce teda Ondřejíček vulgo/alias „Cynická obluda“ zavrieť do väzenia celý „homofóbny“ národ? Môžeme sa domnievať, že pokiaľ by k tomu mal moc a prostriedky, tak nepochybne áno. Chuť by mu na to zrejme nechýbala. Problém (jeho) je, že na to prostriedky a moc nemá. Nebolo by v takom prípade lepšie vážiť svoje slová a neťaháť, ako hovorí indické príslovie, tigra za fúzy?

Na slovenských pseudokonzervatívcoch sa síce spoľahnúť môže, tí s ním budú chcieť diskutovať aj keď pošpiní ich náboženstvo tými najvulgárnejšími urážkami, avšak na slovenských „dezolátov“ by som sa, pokiaľ sa ich zaujatie pre kaviarenské diskusie týka, príliš nespoliehal. A nálada nám pritom hustne nielen na Slovensku, ale doslova v celej Európe. Ako dlho ešte asi budú môcť neomarxistickí experimentátori, ladiči klímy, kamaráti vlkov a medveďov, uťahovači cudzích opaskov a rodoví inovátori neohrozene rajtovať na chrbte európskeho „dezoláta“, pokiaľ ho nebudú môcť zároveň morálne korumpovať inflačnými peniazmi, kombinovanými s bezdetným žitím na úkor budúcnosti?

Aj „dezoláti“ majú svoje tajné sny

A nemusia to byť sny kresťanské, ako si možno vo svojej „odvahe“ nahováraajú rôzni pokrokoví „umelci“, spoliehajúc sa na to, že keď niekomu vlepia zaucho, tak dotýčny nastaví líce druhé. Aj na to máme štatistiky a tie nám totkaj práve včera oznámili, že na Slovensku chodí aspoň raz za týždeň do kostola len 20 % katolíkov. Pozor, katolíkov! Nie obyvateľov, aby vás to nepomýlilo, bojovníci za pokrok.

Je preto viac ako pravdepodobné, že väčšina národa na praktickú stránku kresťanstva, ktorá okrem iného učí, že nepriateľovi sa má odpúšťať, či ho dokonca milovať, zvysoka kašle. Na skazu vlastnej duše, samozrejme, ale nielen na jej skazu, ako si tí bystrejší rýchlo domyslia. Beda tomu, kto raz upadne do rúk tohto davu, neustále dráždeného aroganciou kaviarenských „hndopichov“, neschopných sa orientovať v elementárnej matematike a zrátať si čo to znamená pomer 30 verzus 60 percent. A to môžeme tých ostýchavých 10 percent rovno prirábať k tým 60, pretože tí bývajú väčšinou pri davovej spartakiáde najaktívnejší.

To bude krik a volania kresťanov na pomoc, ako sme to zažili už toľkokrát pri moderných sociálnych rozcvičkách. A kresťanov zrazu nikde. Všade len čulí a vrtkí pohania, rezko sa premiestňujúci pri napĺňaní svojich tajných snov.

Nuž a či aj tým zvyšným 20 percentám praktizujúcich katolíkov netrúbia denne do uší ich pokrokoví pastieri, že majú zabudnúť na dogmy, pravidlá a prikázania? A čo myslíte, aké asi prikázania odhodia prvé? Alebo veríte tomu, milé kaviarenské jelitá, že jediné čo im napadne pri tejto všeobecnej antidogmatickej reforme, bude každotýždenná zmena pohlavia? Nie je skôr pravdepodobné, že novým pohanstvom povzbudený a posmelený národ sa urýchlene vzdá toho, čo bolo pre neho na kresťanstve najťažšie a najneprijemnejšie počas tých stáročí, keď niesol jeho „ľahké jarmo“, ktoré však jeho duši narušenej dedičným hriechom pripadalo a pripadá ešte stále príliš ťažké? Že sa vzdá akéhokoľvek zľutovania, súcitu, milosrdenstva a odpustenia? To, že popritom ukojí aj svoje pudy (z 96 % aj podľa liberálnych tvrdení heterosexuálne), to svetovú kaviareň nezachráni. Skôr naopak.

Klasický vtíp hovorí o Záhorákovi, píliacom konár, na ktorom sedí a odmietajúcom upozornenia turistu, aby prestal, lebo spadne. Rezignujúci turista nakoniec opustí dobrodružného a usilovného vidiečana, ponechajúc ho jeho osudu. Ten sa po nevyhnutnom páde, počítajúc si zlomeniny rozpomenie na turistu a mystickom rozrušení zaševlí: „*Ná, co to byu prorok?*“

Je to veľmi stupídna forma mystiky, tento oneskorený údiv nad elementárnymi zákonitosťami života, ale zrejme jediná, ku ktorej sa určitý druh ľudí dokáže dopracovať. Otázne je, či im bude po páde dopriaty čas na spočítanie zlomenín a mystický údiv.

V každom prípade, rozumnejšie bude nepíliť si pod sebou konár.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/konzervativcov-do-basy-o-com-sniva-cynicka-obluda-jej-kamarati-a-o-com-zase-snivaju-dezolati/>